

ARTS ESCÈNIQUES

Manel Barceló

ACTOR

Crític “El dolents d’avui no s’esforcen ni a vendre’ns la moto” **Shakespeare** “Quan t’hi enfrontes, trobes uns personatges descrits al punt de l’emoció” **Valent** “Un monòleg és un número de risc, és com treballar a la corda fluixa”

“La cobdícia campa per tot arreu”

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

Manel Barceló torna a la Sala Muntaner amb *Els dolents de Shakespeare*, el tercer gran monòleg de la seva carrera, en què s’enfronta a 81 personatges, la majoria sorgits de les obres de l’autor anglès. El dia de Cap d’Any hi farà una festa per celebrar les 100 funcions.

¿Els dolents d’avui en dia han perdut nivell? ¿Hem de torna a invocar Shakespeare?

Sí, els donaria una mica de discurs per vendre’ns la moto, perquè no s’esforcen ni a fer això. Shakespeare donava la mateixa dignitat literària als bons i als dolents. Ara trobem que la mediocritat i la cobdícia desfermada campen per tot arreu. Tenen el discurs de “si tu fossis aquí faries el mateix”. Sisplau, que facin un discurs d’estat!

Va fer temporada a Buenos Aires. ¿El públic argentí és molt diferent del català?

Els argentins són una mica *hooligans*. Viuen el teatre amb una passió enorme. Senten un afecte pels artistes que els sorprenen i que els emocionen. També hi vaig ser el 2001, en una època en què el *corralito* era més dur i la gent s’estava de sopar alguns dies per poder-se pagar el luxe d’anar al teatre. Són gent molt preparada, han vist molt teatre i de tota mena. En canvi no són esnobs, no entren dins el joc de “*ya lo vimos acá con Berkoff*”. Els agrada que els sorprenguin.

Manel Barceló torna amb els personatges shakespearis més dolents. CÈLIA ATSET

Diu que fer Shakespeare és fer gimnàstica actoral. Què li aporta?

Shakespeare s’ha convertit en una mena de meta per als actors i els directors, i a vegades això enterboleix l’autèntica relació que hi ha amb les seves obres. El primer que has de fer, amb el respecte que et mereix qualsevol personatge, és deixar-te impregnar per ell i no per la llegenda. Quan t’hi enfrontes, et trobes amb una descripció de l’ésser humà al punt de l’emoció. La tècnica ha de ser el suport per emocionar amb la paraula: dir bé el vers t’emociona perquè quan la paraula sona bé en el teu cos, la vibració, la paraula, el concepte i el so provoquen emoció.

Preferència
“Ricard III destil·la maldat en totes les seves paraules i accions”, diu Barceló

¿Hi ha algun paper que li resulti especialment difícil?

No. L’estructura de l’espectacle em permet apropar-me a moments shakespearis que són els realment compromesos. Quan arribes als personatges ja t’has anat preparant, però et sorprenen igualment. Semblen molt pautats, domesticats, però et sorprenen sempre. No sé com s’ho fan però et fan entrar en un altre estadi. A *Els dolents...* jugo amb un parany: condensar tots els colors que pugui en un fragment.

¿Quan preparava l’espectacle va veure algun enregistrament de Steven Berkoff [el popular actor an-

glès que la va adaptar i estrenar]? Em passa una mica com amb Dario Fo. Quan vaig fer *La tigressa*, el director em va proposar anar a Madrid a veure’l. Ni em va passar pel cap: no, no i no. Per un tema de llibertat de creació i perquè veure una personalitat tan forta em marcaria uns límits que jo no vull tenir. Quan em trobo amb un material d’aquesta mena vull tenir plena llibertat.

El 2010 Michael Pennington va representar a Girona *Sweet William*, i aquest any s’ha estrenat *Els folls de Shakespeare*. Els monòlegs shakespearis són cosa de grans actors. Per defensar un espectacle en solitari hi has d’haver invertit molts anys i molta experiència per poder-ne sortir dignament. És un número de risc, és com treballar a la corda fluixa. T’arrisques molt, has de donar molt i crear una relació diferent amb el públic, has de saber estar a l’altura de les seves reaccions. Els tres grans espectacles de la meua carrera professional han sigut monòlegs: *La tigressa i altres històries*, que vaig fer durant 25 anys; *Shylock*, i ara *Els dolents...* No he tingut mai problemes de públic. Al començament sí que vaig trobar prejudicis per la durada.

Quin és el seu dolent preferit?

El dolent per antonomàsia és Ricard III. És tan mala persona i és tan divertit! És un cínic, és la maldat pura. Destil·la maldat en totes les seves accions i totes les seves paraules. Té moments d’un cinisme tan captivador que, realment, dius: quin tio més *catxondo*. ■

PROMOCIÓ

El DVD del concert al Liceu d’Antònia Font, amb l’ARA

ARA

BARCELONA. Els lectors de l’ARA podran aconseguir demà –i al preu especial de 9,95 euros– el DVD que recull el concert dels Antònia Font al Gran Teatre del Liceu, celebrat el 30 de març del 2008. Aquest concert tan especial es va començar a coure l’any anterior, quan el grup de pop mallorquí va publicar el doble disc de grans èxits en versió orquestral *Coser i cantar*.

Al llarg dels disset anys de trajectòria, el grup de pop Antònia Font ha ofert centenars de concerts en tota mena d’escenaris. Un dels més singulars, però, ha estat el que van

fer al Gran Teatre del Liceu el dia 30 de març del 2008. En aquella ocasió, el grup liderat per Joan Miquel Oliver va estar acompanyat per la New Royal Philharmonic Cuatro Quesos Orchestra, dirigida per Miquel Àngel Aguiló.

Les cançons del quintet, format per Pau Debon, Joan Miquel Oliver, Joan Roca, Pere Manresa i Pere Debon, van sonar diferent gràcies a l’arpa, a l’àmplia secció de corda –violins, violes, violoncel·ls i un contrabaix– i a la de vent metall, que incloïa una flauta, un oboè, un clarinet, un fagot i dues trompes. El concert va estar basat en el repertori de *Coser i cantar*, que repassava els

El grup farà tres concerts de comiat el 26, 27 i 28 de desembre al Teatre Principal de Palma. ARA

primers deu anys de trajectòria del grup, amb cançons com *Tots els motors*, *Alegria*, *Alpinistes samurais*, *Vos estim a tots igual*, *Dins aquest iglú*, *Vitamina sol*, *Robot*, *Vehicle lunar*, *Mecanismes*, *Bamboo* i *Amazones a sa lluna*.

Un ‘Ara Tu’ monogràfic

També demà l’ARA repassarà els disset anys d’història dels Antònia Font amb un suplement monogràfic de 32 pàgines. S’hi explicarà, amb tota mena de detalls, les principals fites discogràfiques; Sebastià Alzamora farà una anàlisi poètica de les lletres de les cançons; es repassarà –un a un– tots els seus àlbums; hi haurà entrevistes amb l’Antònia Font que va inspirar el grup i amb el seu mànager, Gerardo Sanz, i una àmplia selecció de músics comentaran l’aportació del grup al panorama musical en català. ■